

men at det hele samles under eet, saaledes at Staten yder Halvdelen af den Hjælp, der kan ydes. For saa vidt der ikke er Tale om Hjælp til Hjelpekassernes „faste Kunder“, tror jeg, man skulde blive staaende ved Lovens oprindelige Bestemmelse om de 250,000 Kr. Man kan gerne sige, at det er noget rent formelt, men det formelle har ogsaa sin Berettigelse, og jeg synes, der er Grund til at henstille til Udvalget, at man faar klaret de Forhold, jeg her har talt om.

Jeg er enig i, hvad der staaar i Lovforslagets § 3, 2det Stykke. Det vil være rigtigt, at der gives større Adgang end nu til at yde Tilskud til Medlemmer af Arbejdsløsheds-kasser, selv om de ikke har opbrugt deres Arbejdsløshedsstøttelse. Ministeren har fuldstændig Ret i, at man maa tage Vare paa, at Medlemmer af Arbejdsløsheds-kasser ikke bliver daarligere stillet, end de vilde have været, hvis de ikke havde været Medlemmer af Arbejdsløsheds-kasser. Jeg er til en vis Grad ogsaa enig i de Bestemmelser, som findes i § 4, hvorefter Ministeren kan tage Affære i saadanne Tilfælde, hvor to Kommuner, som ligger ved Siden af hinanden, ikke kan enes om de Foranstaltninger, der vil være at træffe i Anledning af Dyrtiden, og hvor Forholdene medfører, at Foranstaltninger, der træffes af den ene Kommune, kan komme Nabokommunens Beboere til gode. Dog tror jeg ikke, det gaar an, saaledes som foreslaaet i § 4, uden videre at give Ministeren Bemyndigelse til at paabyde, at en Kommune skal foretage de samme Foranstaltninger, som en enkelt Nabokommune har foretaget. Selvfølgelig maa der træffes Forholdsregler mod, at en enkelt eller flere Kommuner drager Fordel af de Foranstaltninger, som andre Kommunalbestyrelser træffer til Afhjælpning af den ved Dyrtiden fremkaldte Nød, og det er vist derfor, som sagt, ret nødvendigt, at Ministeren faar fornøden Adgang til at gribe ind og lade saadanne Foranstaltninger foretage, saa at den ene Kommunes Beboere ikke kommer til at nyde Fordel af de Foranstaltninger, en anden Kommune har truffet, men jeg synes dog, det er for stor Myndighed at lægge i Ministerens Haand at bestemme, at han skal kunne paabyde, at de Foranstaltninger, en Kommune har truffet, f. Eks. at alle har Adgang til for en vis lav Pris at faa Mælk, Brød, eller hvad det maatte være, idet Kommunen godtgør paagældende Bagerier eller Mælkerier Forskellen, uden videre overføres paa Nabokommunen. Den paa-

gældende Nabokommunes Bestyrelse kan maaske med Rette hævde, at saadanne Foranstaltninger slet ikke passer i den Kommune, som er Nabo til Købstadkommunen, hvor Foranstaltningerne maaske meget vel kan forsvares, ja, hvor de maaske endog kan siges at være paakrævede. Jeg vil derfor henstille til det kommende Udvalg at overveje, om man ikke bør foretage en Redaktion, saaledes at Ministeren bemyndiges til at foretage det fornødne for, at en Kommunes Beboere ikke kommer til at nyde godt af de Foranstaltninger, en anden Kommunes Bestyrelse har truffet, men Ministeren bør ikke, saaledes som her foreslaaet, have Bemyndigelse til at paalægge Kommunalbestyrelser mod deres Villie at foretage visse Foranstaltninger. Det er ogsaa, synes jeg, en Mistillid, man viser, og et Indgreb i Kommunalbestyrelsernes Selvstyre.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 7de Valgkreds (N. Frederiksen) brugte i Gaar den Vending, at der navnlig ved Bestemmelserne i Lovforslagets § 6 var givet Kommunalbestyrelserne den fornødne Myndighed til at tilvejebringe de Indtægter, der er nødvendige for at gennemføre de Foranstaltninger, hvorom Lovforslaget drejer sig. Jeg tør ikke paastaa, at det er ordret refereret, men det var, saa vidt jeg forstod, det ærede Medlems Mening. Dette er, saa vidt jeg forstaaer, ikke i Overensstemmelse med Lovforslaget. Lovforslaget gaar meget videre end til at give Kommunalbestyrelserne Myndighed til paa nye Skattegrundlag at tilvejebringe de fornødne Indtægter til Dækning af Udgifterne ved de Foranstaltninger, der efter Lovforslaget kan eller skal træffes. Maa jeg først i denne Forbindelse gøre opmærksom paa, at der synes mig at være en Uklarhed i Lovforslaget, idet der i § 1 staaar: „Saafremt en Kommunalbestyrelse for at modvirke Dyrtiden og dens Følger vedtager i Tidsrummet indtil 1. November 1916“, og saa kommer mellem to Tankestrøger: „udover Foranstaltninger til Understøttelse af den ubemidlede Befolkning, som allerede har Hjemmel i den gældende Lovgivning“. Jeg synes, at der ogsaa der er noget, som vil medføre mange Vanskeligheder for Kommunalbestyrelserne. De har, hvis vi forlænger de Love, jeg før talte om, vedrørende Hjelpekasserne, fortsat, i Henhold til den bestaaende Lovgivning, Ret til at yde direkte Tilskud til alle i Kommunen, der trænger. Men jeg har ganske vist forstaaet Lovforslaget saaledes, navnlig ogsaa under Hensyn til,